

U 26/2012 rd

Statsrådets skrivelse till riksdagen om kommissionens meddelande (*elfte Europeiska utvecklingsfonden*) samt om förslaget till rådets beslut (*ståndpunkt som EU ska inta i AVS–EU-ministerrådet beträffande den fleråriga finansieringsramen för perioden 2014–2020 för AVS–EU-partnerskapsavtalet*)

I enlighet med 96 § 2 mom. i grundlagen översänds till riksdagen Europeiska kommissionens meddelande till Europa-parlamentet och rådet av den 7 december 2011 om förberedelse av den fleråriga finansieringsramen för finansieringen av EU:s samarbete med staterna i Afrika, Västindien och Stilla-havsområdet samt de utomeuropeiska länderna och territorierna

under perioden 2014–2020 (elfte Europeiska utvecklingsfonden), kommissionens förslag till rådets beslut av den 7 december 2011 om den ståndpunkt som EU ska inta i AVS–EU-ministerrådet beträffande den fleråriga finansieringsramen för perioden 2014–2020 för AVS–EU-partnerskapsavtalet samt en promemoria om detta meddelande och detta förslag.

Helsingfors den 19 april 2012

Justitieminister *Anna-Maja Henriksson*

Enhetschef Timo Olkkonen

UTRIKESMINISTERIET

PROMEMORIA
19.4.2012EU/2011/2037
EU/2011/2043

**STATSRÅDETS SKRIVELSE TILL RIKSDAGEN OM KOMMISSIONENS
MEDDELANDE (ELFTE EUROPEISKA UTVECKLINGSFONDEN) SAMT OM
FÖRSLAGET TILL RÅDETS BESLUT (STÅNDPUNKT SOM EU SKA INTA I AVS–EU-
MINISTERRÅDET BETRÄFFANDE DEN FLERÅRIGA FINANSIERINGSRAMEN FÖR
PERIODEN 2014–2020 FÖR AVS–EU-PARTNERSKAPSAVTALET)**

1 Bakgrund

AVS-EG-partnerskapsavtalet, nedan Cotonouavtalet, undertecknades i Cotonou den 23 juni 2000 mellan medlemmarna i gruppen av stater i Afrika, Västindien och Stillaohavsområdet (AVS), å ena sidan, och Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater, å andra sidan. Cotonouavtalet utgör grundvalen för relationerna mellan EU och AVS-länderna söder om Sahara. Det är dels ett utvecklingspolitiskt instrument, dels en del av EU-ramen för yttre förbindelser. Enligt avtalet syftar samarbetet mellan EU och AVS-staterna till att främja den ekonomiska, kulturella och sociala utvecklingen i AVS-staterna för att öka freden och säkerheten samt för att stärka en stabil och demokratisk politisk miljö. Målet är hållbar utveckling, flexibel och successiv integrering i världsekonomin samt minskad fattigdom i AVS-staterna.

Cotonouavtalet ingicks för en period av 20 år så att det enligt artikel 95 ska ses över vart femte år. Den första mellanöversynen gjordes 2005 och den andra 2010. Det senaste avtalet om översyn av Cotonouavtalet undertecknades den 22 juni 2010. Avtalet går ut 2020. I Cotonouavtalet bestäms att finansprotokoll ska fastställas för varje period.

Samarbetet enligt Cotonouavtalet med AVS-staterna (79 stater, av vilka 48 i Afrika, 16 i Västindien och 15 Stillaohavsstater)¹ och

med utomeuropeiska länder och territorier (ULT)² finansieras från Europeiska utvecklingsfonden (EUF). Till utgången av 2013 kommer finansieringen från tionde EUF, som har kompletterats med oanvända medel från tidigare fonder.

Mauritius, Moçambique, Namibia, Niger, Nigeria, Republiken Guinea, Rwanda, São Tomé och Príncipe, Senegal, Seychellerna, Sierra Leone, Sudan, Sydafrika, Swaziland, Tanzania, Tchad, Togo, Uganda, Zambia och Zimbabwe

Västindien: Antigua och Barbuda, Bahamas, Barbados, Belize, Dominica, Dominikanska republiken, Grenada, Guyana, Haiti, Jamaica, Kuba (som visserligen inte har undertecknat Cotonouavtalet) Saint Kitts och Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent och Grenadinerna, Surinam, Trinidad och Tobago

Stillaohavsområdet: Cooköarna, Fiji, Kiribati, Marshallöarna, Mikronesien, Nauru, Niue, Palau, Papua Nya Guinea, Samoa, Salomonöarna, Tonga, Tuvalu, Vanuatu och Östtimor

² Utomeuropeiska länder och territorier (ULT) finns det inalles 21, och de hör enligt konstitution till fyra medlemsstater i Europeiska unionen: Danmark, Frankrike, Nederländerna och Förenade kungariket.

Grönland, Nya Kaledonien och tillhörande områden, Franska Polynesien, De franska sydliga och antarktiska områdena, Wallis- och Futunaöarna, Mayotte, Saint-Pierre och Miquelon, Aruba, Nederländska Antillerna (Bonaire, Curaçao, Saba, Sint Eustatius, Sint Maarten), Anguilla, Caymanöarna, Falklandsöarna, Sydgeorgien och Sydsandwichöarna, Montserrat, Pitcairn, Saint Helena och tillhörande områden, Brittiska antarktiska territoriet, Brittiska territoriet i Indiska oceanen, Turks- och Caicosöarna, Brittiska Jungfruöarna, Bermuda

¹ **Afrika:** Angola, Benin, Botswana, Burkina Faso, Burundi, Centralafrikanska republiken, Demokratiska republiken Kongo, Djibouti, Ekvatorialguinea, Elfenbenskusten, Eritrea, Etiopien, Gabon, Gambia, Ghana, Guinea-Bissau, Kamerun, Kap Verde, Kenya, Komererna, Kongo (Brazzaville), Lesotho, Liberia, Madagaskar, Malawi, Mali, Mauretanien,

Europeiska utvecklingsfonden har fungerat som en separat fond i förhållande till EU-budgeten, även om det har tidvis har föreslagits att den ska integreras i EU:s allmänna budget. Det föreslagna totalbeloppet för elfte EUF, avsedd för åren 2014–2020, är 34 275,6 miljoner euro i löpande priser. Finlands betalningsandel blir då 1,51 %, dvs. inalles 516,47 miljoner euro (i 2011 års fasta priser blir totalbeloppet för elfte EUF 30 318,7 miljoner euro, men i den här U-skrivelsen anges EUF-anslagen i löpande priser för att det ska vara lättare att beakta inflationen under den fleråriga finansieringsramen).

EUF finansieras av medlemsstaterna och fonden har egna finansiella bestämmelser. EUF:s finansförvaltning sköts av EUF-kommittén som består av representanter för medlemsstaternas regeringar medan kommissionen agerar ordförande. Europeiska investeringsbanken (EIB) har hand om en del EUF-projekt (bl.a. projekt som inkluderar lån och riskkapital). De behandlas i en separat kommitté för investeringsanslag som har inrättats under EIB:s överinseende.

2 Avtalsförhandlingarna och behandlingen i EU

Den 29 juni 2011 gav kommissionen ut meddelandet *En budget för Europa 2020* (12475/11), där bland annat de specialfinansieringsinstrument som står utanför EU:s fleråriga finansieringsram 2014–2020 räknas upp.

Den 7 december publicerade kommissionen förslagen till finansieringsinstrument på området EU:s yttre åtgärder 2014–2020, däribland meddelande 18431/11 som innehåller förslaget till internt avtal mellan medlemsstaterna om inrättande av elfte EUF för åren 2014–2020 (nedan kallad internt finansieringsavtal beträffande elfte EUF). Samtidigt gav kommissionen också ut förslaget 18480/11 om den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta i AVS–EU-ministerrådet beträffande Cotonouavtalets nya finansprotokoll för perioden 2014–2020. Dessutom antog kommissionen den 19 mars

2012 förslag 7909/12 om Europeiska unionens ståndpunkt i AVS–EU-ministerrådet beträffande översynen av formerna och villkoren för finansiering av investeringar (kapitel 1 i bilaga II till AVS–EG-partnerskapsavtalet).

Ett preciserat förslagsutkast till finansieringsavtal gavs den 22 mars 2012 (MD no: 058/12 FoP). Förslaget till internt finansieringsavtal beträffande elfte EUF ingår i förslagspaketet till EU:s fleråriga finansieringsram (2014–2020) för yttre åtgärder.

Kommissionen presenterade det interna finansieringsavtalet beträffande elfte EUF för AVS-arbetsgruppen den 10 januari 2012. Finansieringsavtalet och det nya finansprotokollet till Cotonouavtalet kommer att diskuteras ytterligare under 2012. De medlemsländer vilkas fondbidrag enligt förslaget stiger mest kommer sannolikt att föreslå ändringar i sina andelar.

Strävan är att före Europeiska rådet 28–29.6.2012 nå så gott samförstånd som möjligt om EUF, liksom också om de andra instrumenten för yttre förbindelser. Efter att det interna avtalet har antagits är det meningen att rådet dessutom antar en genomförandeförordning och en budgetförordning för elfte EUF. Avsikten är att kommissionen ska föredra genomförandeförordningen i juni 2012. Budgetförordningen publiceras eventuellt först 2013, eftersom den är avhängig av budgetförordningen som tillämpas på EU:s allmänna budget och alltså behandlas i rådet och parlamentet.

3 Ärendets nationella beredning

Utrikesministeriet har berett U-skrivelsen i samarbete med finansministeriet. Skrivelsen har behandlats i skriftligt förfarande i sektionen för yttre förbindelser och i budgetsektionen den 20–22 mars 2012. Ärendet har redovisats för riksdagen med en E-skrivelse (E 136/2011 rd) den 18 januari 2012.

En separat E-skrivelse (E 4/2012 rd) om de andra finansieringsinstrumenten för yttre

förbindelser inom EU-budgeten lämnades till riksdagen den 8 februari 2012 och det kommer också att lämnas en separat U-skrivelse om dem till riksdagen. EU:s finansieringsinstrument för yttre förbindelser har också behandlats i en U-skrivelse till riksdagen den 6 oktober 2011 (U 40/2011 vp) utifrån meddelandet *En budget för Europa 2020*.

När det interna avtalet om inrättandet av elfte EUF mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, har undertecknats kommer det i enlighet med 94 och 95 § i grundlagen att underställas riksdagens godkännande genom en regeringsproposition.

4 Rättslig grund enligt EU-rätten

Kommissionens meddelande om elfte Europeiska utvecklingsfonden (18431/11) innehåller ett förslag till internt avtal mellan företrädarna för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater, församlade i rådet, om finansiering av Europeiska unionens bistånd inom ramen för den fleråriga finansieringsramen för perioden 2014–2020 i enlighet med AVS–EU-partnerskapsavtalet och om tilldelning av ekonomiskt stöd till de utomeuropeiska länder och territorier på vilka den fjärde delen av i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt är tillämplig. Kommissionens meddelande innehåller inget förslag till rättsgrund, eftersom avtal mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, inte är vanliga rättsakter enligt grundfördragen utan har uppkommit genom ett sedvanerättsligt förfarande.

Kommissionens förslag (18480/11) till rådets beslut om den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta i AVS–EU-ministerrådet beträffande den fleråriga finansieringsramen för perioden 2014–2020 för AVS–EU-partnerskapsavtalet innehåller ett förslag till rättsgrund för beslutet. Som rättsgrund föreslår kommissionen artikel 209.2 i EUF-fördraget jämförd med artikel 218.9. AVS–EU-ministerrådet som består av medlemmar av rådet och kommissionen samt

av medlemmar i AVS-ländernas regeringar får ingå beslut som är bindande för avtalsparterna. När AVS–EU-ministerrådet behandlar frågor som hör till medlemsstaternas befogenhet, avfattas EU:s ståndpunkt i rådet enhälligt enligt det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om åtgärder och förfaranden för genomförande av Cotonouavtalet (se även RP 84/2001 rd).

5 Huvudsakligt innehåll

I utkastet till internt finansieringsavtal avtalas det förutom om utvecklings-samarbetet med AVS-staterna också om finansieringen av elfte EUF:s förvaltnings-utgifter samt om det ekonomiska stödet till de utomeuropeiska länderna och territorierna (ULT). I avtalet fastställs huvudsakligen totalbeloppet för elfte EUF, varje medlemsstats betalningsandel och motsvarande antal röster i kommittéerna som inrättas genom avtalet, övriga finansieringskällor samt avtalets giltighetstid. Genom avtalet förbinder sig medlemsstaterna också att gå i borgen gentemot Europeiska investeringsbankens (EIB) ekonomiska skyldigheter.

I förslaget till nytt finansprotokoll till Cotonouavtalet fastställs totalbeloppet för det ekonomiska biståndet till AVS-staterna under perioden 2014–2020 samt hur medlen ska fördelas. I förslaget bestäms ytterligare om en tidsbegränsning för åtaganden för medel från tionde EUF och tidigare fonder samt från elfte EUF.

Totalbeloppen i elfte EUF för samarbetet med AVS-staterna och de utomeuropeiska länderna och territorierna angavs i meddelandet *En budget för Europa 2020* i 2011 års priser. I det meddelande (18431/11) som bifogas U-skrivelsen samt i förslaget (18480/11) anger kommissionen däremot anslagen i elfte EUF i löpande priser, för att det ska vara lättare att beakta inflationen under den fleråriga finansieringsramen.

5.1 Förslag till elfte Europeiska utvecklingsfond

Kommissionens meddelande (18431/11) innehåller ett förslag till internt avtal mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om upprättande av elfte EUF för perioden 2014–2020. I förslaget ingår inga betydande strukturella förändringar jämfört med tionde EUF (2008–2013). Nedan redogörs för innehållet i förslaget samt för de viktigaste ändringarna i jämförelse med tidigare.

Föreslagna elfte EUF omfattar perioden 1 januari 2014 till 31 december 2020 och fondens totalbelopp uppgår till 34 275,6 miljoner euro, av vilka 32 218,4 miljoner euro tilldelas AVS-staterna, 343,4 miljoner euro de utomeuropeiska länderna och territorierna och 1 713,8 miljoner euro kommissionen för förvaltningsutgifter i förbindelse med programplaneringen och genomförandet av EUF. Totalbeloppet för föregående, tionde EUF omfattande perioden 2008–2013 är för sin del 22 682 miljoner euro. Det är dock skäl att observera att medlen i nya, elfte EUF är avsedda att användas under en period på sju år, medan medlen i tionde EUF var avsedda för en period på sex år. Den proportionella ökningen i elfte EUF kan ses som ett uttryck för den större prioriteringen av EU:s yttre förbindelser i följande finansramar. Dessutom är det meningen att EU:s yttre bistånd i allt högre grad ska fokuseras på de minst utvecklade länderna och på Afrika söder om Sahara.

Förslaget är att Finlands betalningsandel ska uppgå till 1,51 % av elfte EUF:s totalbelopp, dvs. inalles till 516,47 miljoner euro (ca 74 miljoner euro om året). Finlands betalningsandel av totalbeloppet för tionde EUF uppgick till 1,47 % (ca 56 miljoner om året).

Det föreslås att betalningsandelarna fördelas mellan medlemsländerna enligt följande:

Medlemsland	Andel	Miljoner euro
Belgien	3,23 %	1 108,55
Bulgarien	0,22 %	75,38
Tjeckien	0,83 %	284,58
Danmark	1,97 %	674,70
Tyskland	20,54 %	7 041,44
Estland	0,08 %	28,82
Irland	0,95 %	324,16
Grekland	1,57 %	539,79
Spanien	8,06 %	2 762,43
Frankrike	17,83 %	6 110,88
Italien	12,62 %	4 324,33
Cypern	0,12 %	39,74
Lettland	0,11 %	37,52
Litauen	0,18 %	61,42
Luxemburg	0,26 %	90,00
Ungern	0,69 %	237,42
Malta	0,04 %	13,44
Nederländerna	4,85 %	1 662,01
Österrike	2,36 %	810,04
Polen	2,17 %	743,24
Portugal	1,20 %	410,17
Rumänien	0,72 %	247,40
Slovenien	0,23 %	80,05
Slovakien	0,38 %	131,85
Finland	1,51 %	516,47
Sverige	2,94 %	1 006,82
Förenade kungariket	14,33 %	4 912,95
Totalt	100 %	34 275,6

Kommissionen föreslår att elfte EUF också framöver hålls utanför EU-budgeten. Det finns dock planer på att integrera EU:s utvecklingssamarbete med AVS-staterna i EU:s allmänna budget år 2020 som är det sista året i elfte EUF och året då Cotonouavtalet löper ut.

Det föreslås också att fördelningsgrunden för medlemsstaternas betalningsandelar i EUF nu allt mera harmonieras med fördelningsgrunderna som tillämpas i EU-budgeten. Detta påverkar främst de nyare medlemsstaternas betalningsandelar som skulle stiga avsevärt. Det föreslås ytterligare att det i elfte EUR reserveras stöd för olika slag av oförutsedda omständigheter och

kriser (shock-absorbing schemes). Detta stöd ska ersätta den nuvarande Flex-mekanismen och andra system som upprättats för snabba åtgärder.

När det gäller stödutgifter föreslås att finansieringen ska motsvara fem procent av de EUF-anslag som kommer att förvaltas av kommissionen. Förslaget återspeglar kommissionens önskan om ökad redovisning av EUF:s verkliga stödutgifter för programplanering och genomförande i samband med delegeringen av genomförandet av biståndet och för en stärkt övervakning.

Det föreslås att de medel som enligt förslaget tilldelas AVS-staterna (32 218,4 miljoner euro) ska fördelas enligt följande: 27 658,2 miljoner euro till finansiering av nationella och regionala program, 3 960,2 miljoner euro till finansiering av samarbete mellan AVS-länderna och interregionalt samarbete inbegripande strukturstöd till Centrumet för företagsutveckling (Center for Development of Enterprise, CDE) samt Teknikcentrumet för jordbruks- och landsbygdssamarbete (Technical Centre for Agricultural and Rural Cooperation, CTA), och 600 miljoner euro att förvaltas av EIB.

Beslut i EUF-kommittén som enligt förslaget ska inrättas hos kommissionen och i kommittén för investeringsanslaget som enligt förslaget ska inrättas under EIB:s överinseende ska fattas med kvalificerad majoritet. För kvalificerad majoritet ska det krävas minst 720 röster av 998, varvid minst 14 medlemsstater röstar för förslaget. Finland har enligt förslaget 15 röster till förfogande, liksom i tionde EUF. Antalet röster återspeglar betalningsandelarna.

Medlemsland	Antal röster
Belgien	32
Bulgarien	2
Tjeckien	8
Danmark	20
Tyskland	205
Estland	1
Irland	9
Grekland	16
Spanien	80

Frankrike	178
Italien	126
Cypern	1
Lettland	1
Litauen	2
Luxemburg	3
Ungern	7
Malta	1
Nederländerna	48
Österrike	24
Polen	22
Portugal	12
Rumänien	7
Slovenien	2
Slovakien	4
Finland	15
Sverige	29
Förenade kungariket	143
Totalt	998

Det föreslås ingen påfyllning av Europeiska investeringsbankens investeringsanslag, eftersom det redan finns tillgängliga medel i form av återflöden från anslagen till tionde och tionde EUF tack vare att investeringsanslaget är revolverande till sin natur. Detta är emellertid inte fallet för bidrag för finansiering av räntesubventioner och projektrelaterat tekniskt bistånd där det i stället föreslås en ökning i förhållande till tionde EUF. Syftet är att göra nuvarande verksamhet mer omfattande och möjliggöra andra eventuella typer av låne- och gåvobiståndsmekanismer för kombinerad finansiering (så kallade blending-mekanismer). I samband med detta antog kommissionen den 19 mars 2012 förslag 7909/12, enligt vilket anslagsandelen av sådant räntestöd som kan användas för tekniskt bistånd enligt bilaga II till Cotonouavtalet ska höjas från nuvarande 10 procent till 15 procent. Förslaget är i linje med EIB:s rekommendationer från mellanöversynen av AVS-länderna från 2010.

Förslaget till internt finansieringsavtal räknar också med att Kroatien ansluter sig till EU före ingången av 2014. Det föreslås att

det genom enhälligt beslut av rådet ska bestämmas vilken inverkan anslutningen av en ny medlemsstat ska ha på elfte EUF:s totalbelopp och medlemsstaternas betalningsandelar samt på röstviktningen och vad som krävs för kvalificerad majoritet i EUF-kommittén och kommittén för investeringsanslaget.

Efter att det interna avtalet har antagits kommer rådet att anta en genomförandeförordning och en budgetförordning för elfte EUF. Det interna avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet.

5.2 EU:s ståndpunkt till Cotonouavtalets nya finansprotokoll

I Cotonouavtalet bestäms att finansprotokoll ska fastställas för varje finansieringsperiod. Den fleråriga finansieringsramen för perioden 2008–2013 utgör bilaga 1 b i det nuvarande avtalet.

Kommissionens förslag (18480/11) gäller den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta i AVS–EU-ministerrådet beträffande Cotonouavtalets finansprotokoll för perioden 2014–2020, dvs. bilaga I c. AVS–EU-ministerrådet ska alltså besluta om finansprotokollet och därför innan ska rådet besluta om unionens ståndpunkt i frågan.

I finansprotokollet fastställs biståndets totalbelopp för AVS-staterna under åren 2014–2020 samt hur medlen ska fördelas. Vidare bestäms det i protokollet att inga åtaganden får ingås efter den 31 december 2013, eller den dag då finansieringsramen för perioden 2014–2020 träder i kraft om den dagen infaller senare, för eventuella medel som återstår från tionde EUF eller tidigare fonder, såvida inte Europeiska unionens råd enhälligt beslutar något annat. Undantag utgör belopp som anslagits för finansiering av investeringsanslaget, exklusive tillhörande räntesubventioner, samt återstående medel från systemet för stabilisering av exportinkomster från jordbruksråvaror

(Stabex) inom ramen för de fonder som föregått nionde EUF.

I finansprotokollet fastställs likaledes att inga åtaganden får ingås för medlen från elfte EUF eller när det gäller investeringsanslaget medlen från återflöden efter den 31 december 2020, såvida inte Europeiska unionens råd enhälligt beslutar något annat. De medel som medlemsstaterna anslagit inom ramen för nionde och tionde EUF för att finansiera investeringsanslaget ska dock vara tillgängliga för utbetalning även efter den 31 december 2020. Ambassadörskommittén får på AVS–EU-ministerrådets vägnar inom ramen för den fleråriga finansieringsramen omfördela medel mellan anslagen i syfte att uppfylla programplaneringsmålen.

Parterna kan besluta att genomföra en resultatöversyn av EUF för att bedöma i vilken utsträckning åtaganden och betalningar har genomförts samt resultat och verkan av det bistånd som tillhandahållits. Översynen genomförs enligt förslaget på grundval av ett förslag som utarbetats av kommissionen. I protokollet fastställs ytterligare att varje medlemsstat kan lämna frivilliga bidrag till kommissionen eller EIB för att stödja Cotonouavtalets mål. Medlemsstaterna får även samfinansiera projekt och program som ska förvaltas av kommissionen eller EIB.

6 Undertecknande, provisorisk tillämpning och ikraftträdande av avtalet

Förhandlingarna inleddes den 10 januari 2012. Undertecknande av avtalet under det danska ordförandeskapet har åtminstone hittills inte planerats. Det har heller ännu inte förhandlats om provisorisk tillämpning av avtalet.

Det interna avtalet träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter det att den sista medlemsstaten har anmält att den har godkänt avtalet.

7 Ekonomiska och övriga konsekvenser

Det föreslås att Finlands betalningsandel av elfte EUF:s totalbelopp ska uppgå till 1,51 %, dvs. 516,47 miljoner euro. Under en sjuårsperiod (2014–2020) innebär det årliga kostnader på ca 74 miljoner euro. Finlands procentandel av föregående, tionde EUF var 1,47 (ca 56 miljoner euro om året).

Det föreslås att de fördelningsgrunder för elfte EUF som tillämpas på medlemsstaterna i högre grad än tidigare ska harmoniseras med fördelningsgrunderna i EU:s allmänna budget. Förslaget påverkar främst de nya medlemsstaternas andelar som kommer att stiga drastiskt.

De ekonomiska konsekvenserna av förslaget bör utvärderas under EUF-förhandlingarnas gång och som en del av förhandlingarna om EU:s finansramar.

Finland betalar sin andel av EUF ur utrikesministeriets moment för utvecklings-samarbete.

8 Förhållande till lagstiftningen i Finland

Det interna finansieringsavtalet innehåller ett förslag till Finlands betalningsandel av elfte EUF:s totalbelopp och det bestäms i avtalet om medlemsstaternas borgen till Europeiska investeringsbanken. Dessa bestämmelser binder riksdagens budgetmakt och kräver därför riksdagens godkännande.

9 Ålands ställning

Det interna avtalet mellan företrädarna för medlemsstaternas regeringar, församlade i rådet, om inrättande av elfte EUF hör till medlemsstaternas behörighet. När det är undertecknat kommer det i enlighet med 94 och 95 § i grundlagen att genom en regeringsproposition underställas riksdagens godkännande. Enligt statsrådets uppfattning innehåller avtalet inga bestämmelser som hör till Ålands lagstiftningsbehörighet.

10 Statsrådets ståndpunkt

Nedan redogörs för statsrådets preliminära ståndpunkt beträffande meddelande 18431/11 och förslag 18480/11. Statsrådets preliminära ståndpunkt kommer att kompletteras och vid behov justeras med eventuella kompletterande skrivelser under det att förhandlingarna framskrider.

Statsrådet anser det viktigt att EU:s utvecklingsfinansiering till länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet tryggas i följande fleråriga finansieringsram.

Statsrådet understöder att utvecklings-samarbetet med länderna i Afrika, Västindien och Stillahavsområdet integreras i EU:s allmänna budget. Denna s.k. EUF-budgetisering ska också ses som en del av förhandlingarna om finansieringsramarna och finansieringen av yttre förbindelser som helhet, strukturavgörandet bör inte påverka totalbeloppet för EU:s offentliga utvecklings-bistånd (Official Development Aid/ODA).

Enligt statsrådets uppfattning är det likaså viktigt att huvudsyftet för verksamheten som riktar sig till AVS-staterna i likhet med instrumentet för EU:s utvecklingssamarbete DCI (Development Cooperation Instrument) fortsatt ska vara minskad fattigdom och i slutändan utrotning av fattigdomen, i linje med åtagandena för millenniemålen.

Statsrådet förhåller sig positivt till kommissionens strävanden att samordna EUF med utvecklingsfinansierings-instrumentet DCI och till exempel till fortsatt tillnärmning av EUF-betalningsandelarna till betalningsandelarna för den allmänna budgeten, som en förberedande åtgärd för eventuell kommande budgetisering. I det ljuset är också ändringen i Finlands betalningsandel enligt statsrådets preliminära ståndpunkt acceptabel (1,47 % → 1,51 %) under förutsättning att alla medlemsstater godkänner ändringarna i sina betalnings-andelar.

Statsrådet anser att den ledande tanken för en eventuell elfte EUF ska vara maximering av funktionsdugligheten och genomslaget i praktiken, medräknat den planerade extra flexibiliteten och möjligheten till snabba åtgärder under oväntade omständigheter. Erfarenheterna och utvärderingarna av tidigare EUF bör utnyttjas fullt ut, däribland i balansgången mellan biståndets förutsebarhet och flexibilitet med hänsyn till utfallet.

Statsrådet anser att ett vidare bruk av låne- och gåvobiståndsmekanismerna för kombinerad finansiering (så kallade blandingmekanismer) som kommissionen förespråkar tarvar ytterligare utredningar, exempelvis med avseende på geografisk allokering och lånehållbarhetsfrågor.

Enligt statsrådets preliminära bedömning är den rättsliga grund riktig som föreslås i förslaget till rådets beslut om den ståndpunkt som Europeiska unionen ska inta i AVS–EU-ministerrådet beträffande Cotonouavtalets nya finansprotokoll.

Statsrådet tar ställning till finansieringen av Europeiska utvecklingsfonden som en del av förhandlingarna om EU:s finansram som helhet. Avseende hela finansramen har statsrådet tidigare fastställt att målet för betalningsförbindelseanslagen är en totalnivå på ca 1 procent av EU-ländernas sammanlagda BNI och analogt en ca 100 miljarder euro lägre utgiftsnivå än i kommissionens förslag.